

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

FAZIL SAY
ODEON'DA
AT ODEON

JAMES FEDDECK
ŞEF · CONDUCTOR

I. STRAVINSKY ATEŞ KUŞU SÜİTİ · THE FIREBIRD SUITE
R. SCHUMANN PİYANO KONÇERTOSU · PIANO CONCERTO Op.54

2-3 Temmuz July 2022

Cumartesi-Pazar Saturday-Sunday, 20.00

Bilkent Odeon

Program

I.Stravinsky

The Firebird Suite, K010

ara interval

R. Schumann

Piano Concerto, A minor, Op.54

I. Allegro affettuoso

II. Intermezzo: Andantino grazioso

III. Allegro vivace

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

James Feddeck şef conductor

2013'te saygın Sir Georg Solti Orkestra Şefliği Ödülü'nü kazanan James Feddeck'in Kuzey Amerika'daki kariyeri, Cleveland'da yardımcı şef olarak geçirdiği son sezonun ardından güçlü bir şekilde gelişmiştir. Feddeck, 2013-14 sezonunda daha önce birlikte

çalıştığı Indianapolis ve Atlanta Senfoni Orkestralarından yeniden davet almış, ayrıca Houston Senfoni Orkestrası, Rochester Filarmoni Orkestrası, Naples Filarmoni Orkestrası, Florida Orkestrası ve Los Angeles Oda Müziği Orkestrası'yla performanslar sergilemiştir. Sanatçı 2014 baharında İskoç Kraliyet Ulusal Orkestrası'yla ilk kez sahneye çıkmıştır.

Feddeck, bundan sonraki programında NAC Orkestrası, Ottawa ve Vancouver Senfoni Orkestraları ile konserler verecek, Aspen Müzik Festivali'nde yeniden sahneye çıkacak, Bilkent Senfoni ve Tampere Filarmoni Orkestralarıyla konserler verecektir. Sanatçı ayrıca bir MusicNOW konserinde Chicago Senfoni Orkestrası'nı ve Béjart Bale Kumpanyası ile Alman Berlin Operası'nı yönetecektir. Feddeck şimdiye kadar, Tonhalle Zürich Orkestrası'nı, Saint Louis, San Diego ve Quebec Senfoni Orkestralarını yönetmiş, Kennedy Center Opera Orkestrası'yla (Tüm Amerika'da Bale Festivali'nde) temsiller vermiştir.

Feddeck, Cleveland Orkestrası'nda çalıştığı süre boyunca, Severance Hall ve Blossom'da konser dizileri yönetmiş, Cleveland'ın eksiksiz sahneye konan ve her ikisi de eleştirmenlerden övgü alan Don Giovanni prodüksiyonunda ve Carmina Burana dizisinde Franz Welser-Möst'ün yerine orkestrayı yönetmiştir. 2006-08 yılları arasında Aspen Müzik Festivali ve Okulu'nda David Zinman ile çalışan Feddeck, 2009'da yardımcı şef olarak görev yapmıştır. Feddeck, 2008'de Aspen Orkestra Şefliği Ödülü'nü, 2007'de Robert J. Harth Orkestra Şefliği Ödülü'nü kazanmıştır. Henüz 22 yaşındayken katıldığı Altıncı Vakhtang Jordania Uluslararası Orkestra Şefliği Yarışması'nda, en genç yarışmacı olmasına karşın oybirliğiyle birinci seçilmiştir. Sanatçı daha önce de Amerika'daki Solti Vakfı'ndan asıl ödülünün yanı sıra Kariyer Yardım Ödülü almıştır.

Aynı zamanda başarılı bir orgcu olan Feddeck, Avrupa ve Kuzey Amerika'da resitaller vermiş, Amerika Orgcular Birliği tarafından düzenlenen yarışmalarda ödüller kazanmış, ulusal radyo programı Pipedreams'e çıkmıştır. James Feddeck, Oberlin Müzik Konservatuvarı'nda obua, piyano, org ve orkestra şefliği çalışmıştır. Oberlin'deyken Cosi fan tutte'nin bir prodüksiyonunda müzik direktörü ve şef olarak görev yapmıştır. Sanatçı 2010 yılında Oberlin tarafından ilk Dikkat Çekici Genç Mezun ödülüne layık görülmüştür.

Winner of the prestigious Sir Georg Solti Conducting Award in 2013, James Feddeck's career in North America has developed strongly following his last season as Assistant Conductor in Cleveland. His 2013/14 season sees returns to the Indianapolis and Atlanta symphonies and includes engagements with the Houston Symphony Orchestra, Rochester Philharmonic Orchestra, Naples

Philharmonic, Florida Orchestra and the Los Angeles Chamber Orchestra. In spring 2014 he made his debut with the Royal Scottish National Orchestra.

Further ahead sees engagements with orchestras including the NAC Orchestra, Ottawa and Vancouver Symphony Orchestra and a return to the Aspen Music Festival, as well as concerts with the Bilkent Symphony and Tampere Philharmonic orchestras. He will also conduct a MusicNOW concert with the Chicago Symphony Orchestra and the Béjart Ballet company with the orchestra of Deutsche Oper Berlin. Previous engagements include the Tonhalle-Orchester Zürich, Saint Louis and San Diego symphonies, Orchestre symphonique de Québec, and performances with the Kennedy Center Opera Orchestra (Ballet Across America Festival).

During his time with The Cleveland Orchestra, James conducted subscription concerts at Severance Hall, Blossom, and stepped in for Franz Welser-Möst in Cleveland's fully-staged production of Don Giovanni and subscription performances of Carmina Burana, both to critical acclaim.

From 2006-2008, he studied with David Zinman at the Aspen Music Festival and School and in 2009 served as Assistant Conductor. He received the Aspen Conducting Prize in 2008, and was awarded the Robert J. Harth Conductor Prize in 2007. He was the unanimous winner of the Sixth Vakhtang Jordania International Conducting Competition and, at twenty-two, its youngest participant. In addition to the main award, James was previously a recipient of a Career Assistance Award from the Solti Foundation U.S.

An accomplished organist, he has performed recitals throughout Europe and North America, has won competitions sponsored by the American Guild of Organists and has been featured on the nationally syndicated radio program Pipedreams.

James Feddeck studied oboe, piano, organ, and conducting at the Oberlin Conservatory of Music. While at Oberlin, he was the Music Director and Conductor of a production of *Così fan tutte*. In 2010, Feddeck was recognised by Oberlin as the first recipient of the Outstanding Young Alumni Award.

Fazıl Say piyano piano

Fazıl Say olağanüstü piyanistlik yeteneğiyle yirmi beş yıldır hem dinleyicileri hem de eleştirmenleri eşine az rastlanır bir şekilde etkiliyor. Sanatçının konserleri, diğer konserlerden farklı: daha dolaysız, daha açık, daha heyecan verici. Kısacası, doğrudan

dinleyicinin kalbine sesleniyor. 1986'da Ankara'ya geldiğinde az çok şans eseri o zamanlar 16 yaşında olan Say'ı dinleme zevkine erişen Besteci Aribert Reimann'ın söylemek istediği de bu olsa gerek. Reimann, arkadaşı olan Amerikalı piyanist David Levine'den hemen Türkiye'nin başkentindeki konservatuvara gelmesini istemiş ve bu isteğini artık herkesin bildiği o cümleyle dile getirmişti: "Onu dinlemelisin, çocuk bir şeytan gibi çalıyor."

Fazıl Say ilk piyano derslerini Paris'te Alfred Cortot ile çalışmış bir piyanist olan Mithat Fenmen'den aldı. Belki de onun yeteneğinin büyüklüğünü hisseden Fenmen öğrencisine her gün gerekli piyano alıştırmalarını ve çalışmalarını yapmadan önce günlük temalar üzerine doğaçlamalar yapmasını söyledi. Piyanist ve besteci Fazıl Say'ın benlik imgesinin çekirdeğini oluşturan muazzam doğaçlama yeteneğinin ve estetik görüşünün temelleri, bu serbest yaratıcı süreçler ve formlarla uğraştığı zamanlarda atıldı. Besteci olarak Fazıl Say, Salzburger Festspiele, WDR, Schleswig Holstein Müzik Festivali, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern, Wiener Konzerthaus, Dresdner Philharmonie, Louis Vuitton Vakfı, Orpheus Oda Orkestrası ve BBC için besteler yaptı. Bestecinin yapıtları arasında dört senfoni, iki oratoryo, çeşitli solo konçertolar ve çok sayıda piyano ve oda müziği yapıtı yer alıyor.

Fazıl Say klasik müzik piyanisti olarak eğitimine 1987'den sonra David Levine'le önce Düsseldorf'taki "Robert Schumann" Müzik Yüksek Okulunda, ardından Berlin'de devam etti. Ayrıca sık sık Menahem Pressler'in ustalık sınıflarına katıldı. Olağanüstü tekniği, dünya literatürünün ağır toplarının yapıtlarında hayranlık uyandıran bir özgüvenle ustalık kazanmasını sağladı. Böylece Haydn, Bach ve Mozart'ın yapıtlarının performansındaki inceliğini, Liszt, Mussorgsky ya da Beethoven'in yapıtlarındaki göz alıcı virtüözlüğüyle birleştirerek 1994'te New York'ta düzenlenen "Genç Konser Sanatçıları" yarışmasında

zafere ulaştı. Bunun ardından Say, Amerika ve Avrupa'nın tanınmış orkestralarının hepsiyle ve pek çok büyük şefle performans sergileyerek Johann Sebastian Bach'ın bestelerinden Haydn, Mozart ve Beethoven "klasikleri"ne uzanan, ayrıca kendi piyano besteleri de dahil olmak üzere Romantik ve ağdaş müzik parçalarını içeren geniş bir repertuvar geliştirdi.

Fazıl Say o günden bugüne beş kıtada sayısız ülkede konuk sanatçı olarak sahneye ıktı; Fransız "Le Figaro" gazetesini onun "bir dhi" olduğunu yazdı. Süreç içinde Fazıl Say zaman zaman oda müzisyeni olarak da performans sergiledi. Örneğin kemancı Patricia Kopatchinskaja'yla yıllarca büyüleyici bir ikili oluşturdu. Say'ın birlikte çaldığı diğer ünlü sanatçı ve topluluklar arasında Maxim Vengerov, Minetti Quartett, Modigliani Quartett, Nicolas Altstaedt ve Marianne Crebassa bulunuyor.

Fazıl Say, 2005-2010 yılları arasında Konzerthaus Dortmund'da Seçkin Sanatçı olarak bulundu; 2010/11 sezonunda Konzerthaus Berlin'de Konuk Sanatçı oldu ve 2011 yazında Schleswig-Holstein Müzik Festivalinde adına bir program düzenlendi. Sanatçının konuk olduğu ve adına festival düzenlenen diğer yerler arasında Paris, Tokyo, Merano, Hamburg, Salzburg ve İstanbul yer alıyor. 2012/13 sezonunda hr-Sinfonieorchester Frankfurt'ta Konuk Sanatçı olan Say, 2013'te Rheingau Müzik Festivaline Konuk Sanatçı olarak katıldı ve Rheingau Müzik dln aldı. 2013/14 sezonunda Wiener Konzerthaus'ta Konuk Besteci olarak beş konser verdi ve Bodenseefestival'de Konuk Sanatçı olarak on dört konser verdi. 2015/16 sezonunda Alte Oper Frankfurt ve Zürcher Oda Orkestrasından Konuk Sanatçı olması için davet alan Say, Bad Wrishofen'deki Festival der Nationen'de üç sezon Konuk Sanatçı olarak yer aldı ve 2018/19 sezonunda da Dresdner Filarmoniye Konuk Besteci olarak katıldı. Fazıl Say, 2019/20 sezonundan bu yana Camerata Salzburg'un Sanatsal Ortağı unvanını taşıyor.

Fazıl Say Aralık 2016'da Bonn'da Uluslararası Beethoven İnsan Hakları, Barış, zgrlk, Yoksullukla Mücadele ve Kapsayıcılık dln aldı. Sanatçı 2017 yılında Duisburg Kenti Müzik dlne değer görüldü.

Fazıl Say'ın Teldec Classics etiketiyle çıkan Bach, Mozart, Gershwin ve Stravinsky yapıtlarının kayıtları ve naive etiketiyle yayımlanan, Mussorgsky ve Beethoven'in yanı sıra kendi yapıtlarını içeren albümü, albüm eleştirmenlerinin büyük beğenisini kazanmasının yanı sıra aralarında  ECHO KLASSIK dlnn de bulunduğu

çeşitli ödüllere değer görüldü. Say, 2014'te Gianandrea Noseda yönetimindeki hr-Sinfonieorchester Frankfurt ile Beethoven'in Piyano Konçertosu no. 3, Sonata op. 111 ve Moonlight Sonata yapıtlarının kaydını ve yalnızca kendi eserlerini içeren "Say Plays Say" albümünü çıkardı. 2016 sonbaharında Warner Classics'ten çıkan Mozart'ın bütün sonatlarının kaydı 2017'de Say'a dördüncü ECHO KLASSIK ödülünü kazandı. Say 2017'de Nicolas Altstaedt ile "4 Cities" albümünü kaydetti. 2017 sonbaharında Say'ın Marianne Crebassa ile kaydettiği Frédéric Chopin'in Noktürnleri ve Fransız şarkılarından oluşan "Secrets" albümü Warner Classics etiketiyle yayımlandı ve 2018'de Gramophone Klasik Müzik Ödülünü kazandı. 2018'de çıkardığı albümü Debussy ve Satie'ye ayıran Say, en son albümü "Troy Sonata - Fazıl Say Plays Say" albümünde ise kendi yapıtlarına yer verdi. 2020'nin Ocak ayında Beethoven'in bütün piyano sonatlarının kaydı Warner Classics etiketiyle yayımlandı. 2021/22 sezonunda Fazıl Say yine Warner Classics için Bach'ın Goldberg Varyasyonlarının kaydını yapacak.

With his extraordinary pianistic ability, Fazıl Say has been touching audiences and critics alike for 25 years in a way that has become rare. Concerts with this artist are different concerts; they are more direct, more open, more exciting. In short: they go straight to the heart. This is what the composer Aribert Reimann must have meant when, during a visit to Ankara in 1986, he had the pleasure, more or less by chance, of hearing the then 16-year-old. He immediately asked his companion, the American pianist David Levine, to come to the conservatoire in the Turkish capital, and he did so with the words that have since become commonplace: "You have to listen to him, the boy plays like a devil".

Fazıl Say received his first piano lessons from Mithat Fenmen, a pianist who had studied with Alfred Cortot in Paris. Fenmen - perhaps sensing how great the boy's talent was - asked his pupil to first improvise every day on everyday themes before engaging in the necessary piano exercises and studies. It was in this engagement with free creative processes and forms that the origin was laid for the enormous improvisational talent and aesthetic outlook that forms the core of pianist and composer Fazıl Say's self-image. As a composer, Fazıl Say has been commissioned by the Salzburger Festspiele, the WDR, the Schleswig Holstein Musik Festival, the Festspiele Mecklenburg-Vorpommern,

the Wiener Konzerthaus, the Dresdner Philharmonie, the Fondation Louis Vuitton, the Orpheus Chamber Orchestra and the BBC, among others. His output includes four symphonies, two oratorios, various solo concertos and numerous piano and chamber music works.

Fazıl Say received his fine-tuning as a classical pianist from 1987 onwards with David Levine, first at the Musikhochschule "Robert Schumann" in Düsseldorf, and later in Berlin. In addition, he regularly attended master classes with Menahem Pressler. Moreover, his outstanding technique soon enabled him to master the so-called war horses of world literature with astonishing aplomb, and it was precisely this mixture of subtlety in Haydn, Bach and Mozart, and virtuoso brilliance in the works of Liszt, Mussorgsky or Beethoven that finally led to his victory at the International "Young Concert Artists" Competition in New York in 1994. Fazıl Say has subsequently performed with all the renowned American and European orchestras and numerous great conductors, developing a diverse repertoire ranging from compositions by Johann Sebastian Bach to the "classics" Haydn, Mozart and Beethoven, as well as Romantic and contemporary music, including his own compositions for piano.

Since then, Fazıl Say has given guest performances in countless countries on all five continents; the French newspaper "Le Figaro" called him "a genius". In the process, Fazıl Say has also appeared time and again as a chamber musician. With violinist Patricia Kopatchinskaja, for example, he has formed a fantastic duo for years; other prominent partners have included Maxim Vengerov, the Minetti Quartett, the Modigliani Quartett, Nicolas Altstaedt and Marianne Crebassa.

From 2005 to 2010 Fazıl Say was the exclusive artist of the Konzerthaus Dortmund, in the 2010/11 season he was Artist in Residence at the Konzerthaus Berlin, and at the Schleswig-Holstein Musik Festival a programme focus was dedicated to him in the summer of 2011. Further residencies and Fazıl Say Festivals were held in Paris, Tokyo, Merano, Hamburg, Salzburg and Istanbul. He was resident artist with the hr-Sinfonieorchester Frankfurt in 2012/13, as well as with the Rheingau Musik Festival in 2013, where he was awarded the Rheingau Musik Preis. In the 2013/14 season he performed five concerts as Composer in Residence at the Wiener Konzerthaus and 14 concerts as Artist in Residence at the Bodenseefestival. In the 2015/16 season,

the Alte Oper Frankfurt and the Zürcher Kammerorchester invited him as Artist in Residence, during three seasons he was Artist in Residence at the Festival der Nationen in Bad Wörishofen and in 2018/19 Composer in Residence at the Dresdner Philharmonie. Since the 2019/20 season, Fazıl Say has been Artistic Partner of the Camerata Salzburg.

In December 2016, Fazıl Say received the International Beethovenpreis for Human Rights, Peace, Freedom, Poverty Alleviation and Inclusion in Bonn. In autumn 2017, he was awarded the Music Prize of the City of Duisburg.

Fazıl Say's recordings of works by Bach, Mozart, Gershwin and Stravinsky on Teldec Classics as well as Mussorgsky, Beethoven and his own works on naïve have been highly praised by record critics and have received several awards, including three ECHO KLASSIK awards. In 2014, his recording of Beethoven works - the Piano Concerto No. 3 with the hr-Sinfonieorchester Frankfurt under Gianandrea Noseda as well as the Sonata op. 111 and the Moonlight Sonata - as well as the album "Say plays Say" with exclusively his own works were released. In autumn 2016, Warner Classics released the recording of all Mozart sonatas, for which Fazıl Say received his fourth ECHO KLASSIK in 2017. Together with Nicolas Altstaedt, he recorded the album "4 Cities" (2017). In autumn 2017, Warner Classics released Frédéric Chopin's Nocturnes and the album "Secrets" with French songs, which he recorded together with Marianne Crebassa and won the Gramophone Classical Music Award in 2018. His 2018 album is dedicated to Debussy and Satie, while his latest release "Troy Sonata - Fazıl Say Plays Say" features his own works. In January 2020, Fazıl Say's recording of all Beethoven piano sonatas was released by Warner Classics and in the 2021/22 season he will record Bach's Goldberg Variations for Warner Classics.

Igor STRAVINSKY (1882-1971)

Ateş Kuşu Süiti The Firebird Suite

Stravinsky 1882 yılında St. Petersburg yakınlarındaki Lomonosov'da ünlü Mariinsky Tiyatrosunda şarkıcı olarak görev yapan Fyodor Stravinsky'nin oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Küçük yaşlardan itibaren müziğe yoğun bir ilgi duyan besteci, annesinden piyano dersleri almıştır. Mariinsky Tiyatrosunda izlediği önemli prömiyerler ve

babasının geniş kütüphanesi sayesinde bu ilgi derinleşmiş ve zenginleşmiştir. Babasının ısrarı üzerine hukuk eğitimi görmüş, onun ölümünden sonra dönemin büyük bestecisi Rimsky-Korsakov'un öğrencisi olmuştur.

Stravinsky gençlik yıllarında Korsakov'la yaptığı çalışmaların yanı sıra dönemin ileri akımlarını da yakından takip etmişti. Bu ileri akımlar yalnızca müzikle sınırlı değildi. Rus entelektüellerinin o yıllarda zihinlerini meşgul eden fütürizm, süprematizm, konstrüktivizm gibi kavramlar da besteciyi etkilemişti.

Dönemin önemli düşünce ve sanat adamlarından Sergei Diaghilev, Ballet Russes isimli dans topluluğunun kurucusu ve yöneticisiydi. Özellikle Paris'te etkinlikler düzenleyerek Rus resmi ve balesini Avrupa'da tanıtıyordu. Diaghilev bir konserde genç Stravinsky'nin eserlerini dinleyerek etkilendi ve onunla birlikte çalışmaya başladı. 1909 yılında genç Stravinsky'ye Ballet Russes'in yeni sezonu için sipariş verdi ve bu ortaklığın ilk önemli çalışması Ateş Kuşu balesi oldu. Besteci, koreograf Michel Fokine ve dönemin önemli Rus sanatçıları Alexandre Benois, Léon Bakst'ın da aralarında bulunduğu bir ekibin parçası oldu.

Benois, Rus masalları üzerine kurulu bir bale fikrini Diaghilev'e sunmuştu. Koreograf Fokine ile bir araya gelen Stravinsky eseri Mayıs 1910'da tamamladı.

Ateş Kuşu, Rusya'nın en popüler iki halk efsanesi (Ateş Kuşu ve Ölümsüz Kashchei) üzerine kuruludur. Eserin Paris'te gerçekleşen prömiyerinde seyirciler arasında Maurice Ravel, Erik Satie, Marcel Proust ve Claude Debussy gibi önemli besteci, sanatçı ve yazarlar da bulunmaktaydı.

Stravinsky daha sonra Ateş Kuşu balesinden üç ayrı konser süiti hazırladı. Konser salonlarında en çok seslendirilen versiyon 1919 yılında hazırladığı ikinci süit oldu. Eser, Rus halk ezgileri kullanımı, kromatik dili, ustalıklı orkestrasyonu ve ritmik zenginliği ile yirminci yüzyılın en önemli eserlerinden biri olarak müzik tarihinde yerini almıştır.

Stravinsky was born in 1882 in Lomonosov, near St. Petersburg. His father, Fyodor Stravinsky, was a singer at the famous Mariinsky Theatre. Having an avid interest in music as a young boy, the composer received piano lessons from his mother. The significant premieres he attended at the Mariinsky Theatre and his father's extensive library

strengthened and enriched his musical interest. Although he studied law on the insistence of his father, he started studying under the leading composer of his time, Rimsky Korsakov after his death.

Besides studying under Rimsky Korsakov, Stravinsky followed the progressive movements of the period in his youth. These progressive movements were not limited to music. Concepts like futurism, suprematism, and constructivism, which preoccupied Russian intellectuals in those years, had their influence on the composer.

Sergei Diaghilev, a preeminent figure in the world of thought and arts in his period, was the founder and director of the dance company, Ballet Russes, which promoted Russian art and ballet in Europe organizing a variety of activities. Diaghilev listened to the young Stravinsky's works in a concert, and impressed by these works, he commissioned Stravinsky to compose a work for the new season of the Ballet Russes in 1909. The first major product of this partnership was *The Firebird* ballet. Thus, the composer became a part of the team, which included choreographer Michel Fokine and the outstanding Russian artists of the time, Alexandre Benois and Léon Bakst.

Benois had already offered the idea of a ballet work based on Russian folk tales as a suggestion to Diaghilev. Collaborating with the choreographer Fokine, Stravinsky completed the work in May 1910.

The Firebird is based on two popular Russian fairy tales (the stories of the Firebird and Immortal Kashchei). The premiere of the work held in Paris was attended by great composers, artists and writers, such as Maurice Ravel, Erik Satie, Marcel Proust and Claude Debussy.

Later, Stravinsky produced three distinct concert suites from *The Firebird* ballet. The most commonly performed version among the three is the second suite prepared in 1919. The work came to occupy a place in the history of music as one of the major works of the 20th century with its use of Russian folk melodies, chromatic language, masterful orchestration and rhythmic richness.

Dr. Onur Türkmen, Didem Coşkunseven

Robert SCHUMANN (1810-1856)

Piyano Konçertosu, La minör, Op.54

Piano Concerto, A minor, Op.54

Robert Schumann 19. yüzyılın önde gelen bestecilerinden olmasının yanı sıra romantik dönem estetiğini şekillendiren önemli düşünce insanlarından biridir. Schumann'ın geliştirdiği özgün bakış açısının Napolyon Savaşları sonrasında Almanya'da ulusal bütünleşme ülküsü çerçevesinde ortaya çıkan milliyetçi ve cumhuriyet yanlısı eğilimler tarafından şekillendirildiği söylenebilir.

Schumann, kitap satıcısı ve yayıncı olan babasının da etkisi ile küçük yaşlardan itibaren edebiyat ve müziğe yoğun bir ilgi duymuştur. Bir hukuk öğrencisi olarak geldiği Leipzig'de dönemin önemli piyano hocalarından Friedrich Wieck'ten piyano dersleri almaya başlamış, Wieck'in "üç yıl içerisinde yaşayan en büyük piyanistlerden biri olacaksınız" şeklindeki övgülerine mazhar olmuştur. Ancak 1832 yılında sağ elinin paralize olması yüzünden piyanistlik kariyerine son vermiş, bestecilik ve yazarlıkta ilerlemeye karar vermiştir. Bu iki eğilimi eleştirmenlikte buluşturmuş, 1834 yılında Neune Zeitschrift für Musik isimli bir gazete kurmuştur. Yaptığı yayınlarda dönemin Fransız ve İtalyan opera hakimiyetine karşı çıkarak Bach, Beethoven, Schubert ve Mendelssohn gibi Alman yapısallığını inşa eden bestecileri yüceltmıştır. Schumann'ın bu yaklaşımı yaşadığı dönemde büyük ilgi görmüş, romantik kuşakların görüşleri üzerinde etkili olmuştur.

Schumann, döneminin edebiyat merkezli romantik estetiğini oluştururken geçmişin derin yapısallığı ile ilişki içinde olmanın gerekliliğine inanmıştı. Bu sebeple sistematik olarak belirli dönemlerde belirli türler üzerine çalıştı. 1830'lu yıllarda solo piyano eserleri, 1840 yılında lied, sonraki yıllarda sırasıyla senfoni, oda müziği ve oratoryo üzerine yoğunlaştı. Bestelerinde bir yandan analitik bir yaklaşımla eski ustaların çalışmalarından edindiği çıkarımları yansıtıyor, diğer yandan da özel yaşamındaki çalkantıları şiirsel bir öznellikte aktarıyordu. Söz konusu çalkantılar iki konuda verdiği mücadele ile ilgiliydi. Birincisi fiziksel etkileri de olan zihinsel hastalığı ile sürdürdüğü savaşı. Diğeri ise sevgilisi Clara'nın babası Friedrich Wieck ile yaşadıkları hukuki mücadelesiydi. Bu çatışmadan galip çıkan Schumann oldu. Çift 1840 yılında, Clara 21, Robert 30 yaşındayken evlendi. Yetkin bir konser

piyanisti olan Clara ile Robert 1844 yılında kapsamlı bir Rusya turnesine çıktılar. Bu turnenin ardından yine ağır bir depresyon geçiren Schumann, ailesi ile birlikte Leipzig'den Dresden'e taşınmaya karar verdi. Dresden'de kızının doğumunun ardından hızlı bir iyileşme sürecine girdi ve kontrpuan çalışmalarına ağırlık verdi. 1840 yılında birinci senfonisini yazdığı dönemde bestelediği solo piyano için la minör fantezi isimli eserini tekrar ele aldı. Bir yavaş bölüm (intermezzo) ve finale ekleyerek fanteziyi bir piyano konçertosuna dönüştürdü.

Konçerto, kontrpuan çalışmalarının da etkisiyle, bir fikrin nasıl eser boyunca bütünlük içerisinde sürdürülebileceği ile ilişkilidir. Eser bu bağlamda Schumann'ın çok eleştirdiği Chopin ve Paganini tarzındaki virtüozik konçertolara karşı yazılmış sert bir cevap gibidir. Özellikle birinci bölümde solist ve orkestranın ayrılmaz bir bütünlük içinde sağlam bir sonat formu oluşturması bu çerçevede değerlendirilmelidir. İkinci bölüm bestecinin minyatür niteliğindeki piyano parçalarını anımsatır. Son bölüm birinci bölümle tematik ilişkiler içinde olan canlı bir rondodur. Eserin ilk seslendirmesi 4 Aralık 1845 tarihinde Leipzig'te Ferdinand Hiller şefliğinde yapılmıştır. Solist Clara Schumann'dır. Ancak bu özel bir konserdi. Besteci hayatta iken halka açık bir seslendirmeye tanık olmadı.

Robert Schumann, a leading composer of the 19th century, is also a significant thinker who contributed to the esthetic understanding of the romantic period. Schumann's original perspective was influenced by the nationalist and republican tendencies that emerged along with the national integration ideal in Germany in the wake of Napoleon Wars.

Influenced by his father, who was a bookseller and publisher, Schumann developed a keen interest in literature and music at an early age. While he was studying law in Leipzig, he took piano lessons from Friedrich Wieck, a well-known piano teacher of the day who praised Schumann saying "you will become one of the greatest living pianists in three years". However, when his right hand was paralyzed in 1832, Schumann ended his piano career and decided to proceed as a composer and writer. Then he merged these two tendencies in criticism and founded a newspaper titled *Neune Zeitschrift für Musik* in 1834. In his reviews, Schumann opposed the domination of French and Italian operas of the time and lauded composers like Beethoven, Schubert and Mendelssohn who established the German

structuralism. His approach aroused an avid interest in and influenced the views of the romantic generations.

While constructing the literature-centered romantic esthetics of his time, Schumann believed in the necessity of keeping in touch with the deep structurality of the past. Accordingly, he worked on certain genres at certain periods. He focused on solo piano works in 1830s, on lieder in 1840 and on symphonies, chamber music and oratorios in his later years. In his compositions Schumann was both reflecting the inferences he drew from the works of old masters and expressing the turbulences in his private life using a poetic language. These turbulences were about his struggles in two arenas. One was his struggle against his mental illness which also had physical effects. The other was his legal struggle against his fiancée's father, Friedrich Wieck. Schumann triumphed on this second front. The couple married in 1840, when Clara was 21 and Robert was 30 years old. Clara, an accomplished concert pianist, and Robert went on a comprehensive Russian tour in 1844. Inflicted with another episode of severe depression after this tour, Schumann decided to move from Leipzig to Dresden with his family. After the birth of her daughter in Dresden, he started to recover quickly and focused on counterpoint studies. He revisited the work *Phantasie in A minor* that he wrote for solo piano while composing his first symphony in 1840. Adding an intermezzo and finale, he turned the fantasy into a piano concerto.

Influenced by Schumann's counterpoint studies, the concerto is about how an idea can be sustained throughout the work without losing its integrity. In this context, the work looks like a strong response to Chopin- and Paganini-style virtuosic concertos Schumann had bitterly criticized. The sound sonata form that the soloist and orchestra create in the first movement in complete integrity should be considered in this respect. The second movement reminds the composer's piano pieces of miniature quality. The last movement is a lively rondo that is thematically related to the first movement. The work was premiered on 4 December 1845 in Leipzig under the baton of Ferdinand Hiller. Clara Schumann played the solo piano in this premiere. However, since this was an exclusive concert the composer did not see his work performed to public.

Dr. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytsky *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova
Hüseyinali Hüseyinaliyev*
Buse Korkmaz*
Dirimcan Ceseroğlu*

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihs
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Senem Akgöl*
Selinsu Zeynep Düz*

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihs
Elif Kuştan
İrşad Mehmet
Emre Akgöl*
Laura Ann Krentzman Eryılmaz*

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*
Artur Rahmatulla
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Aslıhan And*
Ebru Aykal

Obua | Oboe

Ogün Koyunoğlu *grup şefi | principal*
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir *grup şefi | principal*
Selen Özyıldırım

Fagot | Bassoon

Onur Üzülmez*
Ezgi Tandoğan

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Barış Bayer*
Hüseyin Uçar*
Tuğçe Divrik*

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Onurcan Çağatay

Trombon | Trombone

Cem Güngör *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
Ali Can Öztan*
Alper Özgüzel*
Tanya Tarazan*

Piyano | Piano

Elif Önal*

Arp | Harp

Ece Yavaş*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Program

Next Program

17 Eylül September 2022
Cumartesi Saturday, 20:00
Bilkent Odeon

Tablolar Pictures

Kevin Griffith şef conductor

Patrizia Ciofi soprano

W. A. Mozart	Don Giovanni: "Crudele! Ah no, mio bene!"
G. Rossini	Il Signor Bruschino: "Ah voi condur volete..."
P. I. Tchaikovsky	"Polonaise" from Eugene Onegin, Op.24
G. Rossini	L' Assedio di Corinto: "L'ora fatal s'appressa; Giusto ciel!"
W. A. Mozart	Idomeneo: "D'Oreste, d'Aiace"
M. Mussorgsky	Pictures at an Exhibition

24 Eylül September 2022
Cumartesi Saturday, 20:00
Bilkent Odeon

Film Müzikleri Konseri VI Film Musics Concert VI

Elşad Bağırov şef conductor

Forest Gump
Jurassic Park
Spiderman
Apollo 13
The Last Samurai
The Jungle Book
The Avengers
Iron Man 3
Up...

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.